

„konspiracyjnym” proboszczem od 1966 roku został o. Antoni Bujak⁴⁶ pozostający w pamięci szczeciniecczan jako wielki miłośnik i znawca gołębi.

Od 1 stycznia 1974 roku funkcjonowała w dekanacie placówka duszpasterska (zwana wikariatem samodzielnym) w Starym Chwalimiu. Oficjalnie erygowano tu parafię pw. św. Judy Tadeusza dopiero 16 marca 1981 roku. Placówkę organizował i był jej pierwszym proboszczem ks. Franciszek Pirog.

Kolejna placówka to parafia pw. Matki Bożej Królowej Polski w Kragach z siedzibą w Jeleninie⁴⁷. Erygowana została 8 grudnia 1975 roku, a organizacją jej zajął się ks. Andrzej Targosz. 29 stycznia 1977 roku została przeniesiona siedziba parafii ze Starego Wierzchowa do Wierzchowa Szczecineckiego. W ten sposób Stare Wierzchowo stało się na pewien czas wikarią samodzielną, którą objął ks. Zygmunt Suwada. Parafia reerygowana została 7 czerwca 1982 roku.

Kiedy w skład szczecineckiego dekanatu wchodziło siedemnaście parafii, powstała konieczność pilnego podziału. Wyodrębniono z niego 16 kwietnia 1977 roku dekanat barwicki, którego pierwszym dziekanem został ks. Zbigniew Regliński. Przydzielono do niego siedem parafii: Barwice, Grzmiąca, Kluczewo, Krosino, Lubowo, Mieszatki i Stary Chwalim. Ponieważ Bobolice przydzielono do dekanatu Koszalin – Południe, przy Szczecinku zostało tylko dziewięć placówek duszpasterskich (Jelenino, Gwda Wielka, Lotyń, Okonek, Parsęko, Szczecinek – pw. Narodzenia NMP, Szczecinek – pw. Ducha Świętego, Stare Wierzchowo, Wierzchowo Szczecineckie). Po wspomnianym podziale powstały kolejne parafie. I tak:

- Parafia pw. św. Józefa w Turowie erygowana 22 XII 1980 roku (wikariat samodzielný od 28 XII 1979). Pierwszy proboszcz ks. dr Stanisław Wojnar.

- Parafia pw. św. Rozalii z Palermo w Szczecinku erygowana 1 I 1983 roku. Pierwsi proboszczowie: ks. Hubert Nokoński (1 I – 3 VII 1983) i ks. Andrzej Targosz (od 4 VII 1983 do chwili obecnej).

- Parafia pw. św. Jana Chrzciciela w Pniewie erygowana 16 V 1983 roku (wikariat samodzielný od 1 I 1983). Pierwszy proboszcz ks. Stanisław Fortuński.

- Parafia pw. św. brata Alberta w Bornem Sulimowie erygowana 15 II 1993 roku. Pierwszy proboszcz ks. Remigiusz Szrajner (1993–1995).

- Parafia pw. Miłosierdzia Bożego w Szczecinku erygowana 13 X 1994 roku. Pierwszy proboszcz ks. Władysław Kitajgrodzki (1994–2010).

- Parafia pw. św. Franciszka z Asyżu erygowana 31 III 1999 roku (wikariat samodzielný od 6 I 1999). Pierwszy proboszcz ks. Marek Kowalewski (od 1999 do chwili obecnej).

- Parafia pw. św. Krzysztofa erygowana 29 VIII 2001 roku. Pierwszy proboszcz ks. Bolesław Czapor (2001–2005).

Dekanat szczecinecki reorganizowano jeszcze trzy razy: 2 II 1980 roku, kiedy powstał dekanat Czarne (odpadła od Szczecinka Gwda Wielka), 19 III 1990 roku ustanowiono dekanat w Jastrowiu (odpadły Lotyń i Pniewo) i 14 IX 1995 roku do utworzonego dekanatu Bobolice przechodzą Stare Wierzchowo i Wierzchowo Szczecineckie.

Dynamicznie rozwijająca się liczba parafii i dekanatów wymagała m.in. większej liczby kapłanów. Stąd wypłynął w 1973 roku apel biskupa diecezjalnego Ignacego Jęza do innych diecezji zasobniejszych w liczbą księży. Dzięki temu do nowo utworzonej Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej przybyło 32 kapłanów, w tym szczecinecki dekanat zasililo pięciu (ks. Kazimierz Adamczuk, ks. Bolesław Drohomirecki, ks. Adam Mizerski, ks. Andrzej Targosz, ks. Stanisław Wojnar)⁴⁸.

IV. Dekanat dziś

Teren współczesnego dekanatu to zaledwie cząstka tego, który został utworzony w 1946 roku. Obecna struktura dekanatu pochodzi z roku 1995. Wszystkie przeprowadzone podziały spowodowały

⁴⁶ Por. Homilia biskupa diecezjalnego Mariana Gołbiewskiego z okazji 75-lecia parafii pw. Ducha Świętego w Szczecinku, dnia 1 października 2001 roku, w: *Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne*, nr 10–12 (2001), s. 41–45.
⁴⁷ Przykład skomplikowanej procedury z ówczesnymi władzami komunistycznymi.
⁴⁸ Piotr Mielczarek, *Diecezja Koszalińsko-Kołobrzeska w pierwszym dziesięcioleciu swego istnienia*, w: *Schematyzm Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej* 1982, s. 63.